

Hüzün Kovan Kuşum

– GüLBeYaZ · 12 Mart 2011

Hüzün Kovan Kuşum

Tüm pencerelerim kapalıydı hayata,
Gözlerim her sabah yalnızlığıma açılırdı.
Hüzün kovan kuşum,
Tavan arasında sarı sandıkta basılı anılarım

Çakışınca yollarımız asırlık bir handa
Çözüldü avucumuzdaki kırıklar
Uyandı gamzelerimizde, kirpiğine çiğ düşmüş çocuklar

Düşünce hayatın arka sokaklarına
Kenetlendi ellerimiz,
Elif bildik kırgın suretlerimizi
Düşlerimize değmesine izin vermedik çamurlu ellerin

Gülmek yenilenmekti, lüğatimizde,
Güldükçe güçlendik,
Unutmadık! Pusudaydı ölüm kapı arkasında
Güldük geçtik

Asi şarkılar söyleyen hırçın birer çocuktuk
Hüzün kovan kuşum
Akide şekerini anımsatan tadıydı
Damağımda dostluğundan arda kalan
Hüznün koynundan çaldın beni,
Küf tutan avuçlarımda avuçların.

gülbeyaz sarıoğlu
ikibinonbirin/üçüncüayının/dokuzuncugünü